

Női autósunk Zsuzsa, leendő kismama. Őt a ház udvarán kaptuk lencsevégre, amint a téli álmából felébresztett járgányával készült távozni. A kis Corsa örökölt autó.

„Anyunak vettük az autót, de végül megörököltem tőle” – meséli. „Amikor kiválasztottuk, az volt a szempont, hogy kicsi legyen, könnyen lehessen vele parkolni és a városi használatra praktikus legyen” – tudjuk meg a beszerzés történetét.

Az autóban egyetlen díszítő elem az illatosító virágszirom formájú fedele. Az ülésen levő márkahű védőhuzat igényességéről árulkodik. Alig ülünk be az autóba, alapmozdulatok közt van a slusszkulcs betevése az indító szerkezetbe, egy gyors frizuraigazítás a visszapillantóban, majd a szék beállítása. Négy éve van hajtási engedélye és ezt az autót két éve használja.

„Én is szerettem volna, de nem voltam elég nagy, de

ülésre használták, de később a helyét a szék

„Én is szerettem volna, de nem voltam elég nagy, de

„Én is szerettem volna, de nem voltam elég nagy, de

Én is szerettem volna, de a férjem nem akarta, így nem kaptam meg.

Az első autóm egy Nissan X-Trail volt, amit a férjemnek kaptam, és

azóta is szeretem, de a férjem nem akarta, így nem kaptam meg. Azóta is szeretem, de a férjem nem akarta, így nem kaptam meg.